

Καστελλιώτικα Νέα

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ «ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ» * ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Β. ΒΟΥΛΓΑΡΟΚΤΟΝΟΥ 36 • 11472 ΑΘΗΝΑ • ΤΗΛΕΦΩΝΟ 6423365 • Ε Τ Ο Σ 330
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 174 • ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1995 • ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' • ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 50

Απλά ερωτήματα

Τα τελευταία γεγονότα της 15ης Νοεμβρίου 1995 στον Αη Βασίλη, αναμόχλευσαν ένα σοβαρό, για την περιφέρεια Καστελλίων και γνωστό από ετών πρόβλημα: το πρόβλημα της επιφανειακής εξορύξεως του βωξίτη απ' την εταιρεία «ΑΕΜ Βωξίται Παρνασσού», και των επιπτώσεών της στο περιβάλλον της περιοχής.

Τελευταία ενέργεια της εταιρείας για το 1995, ήταν η προσπάθειά της να επεκτείνει την επιφανειακή εξορύξη του βωξίτη στο Κεφαλάρι του χωριού, στον Αη Βασίλη, πάνω απ' το νεκροταφείο.

Το χωριό μας είναι ένα απ' τα ωραιότερα χωριά της Φωκίδας. Έχει αρκετό και καλής ποιότητας πόσιμο νερό, πολύ νερό αρδεύσεως, πολύ πράσινο, και θαυμάσιο κλίμα. Πηγαίνουμε τον Ιούλιο τα παιδιά μας εκεί κάπως χωρά απ' την κάπνα της πρωτεύουσας, και τα φέρνουμε το φθινόπωρο με κατακόκκινα μάγουλα. Έχει καλή συγκοινωνιακή εξυπηρέτηση, για όλη σχεδόν την Ελλάδα, αφού είναι πολύ κοντά στο Σιδηροδρομικό Σταθμό Μπράλλου, αλλά και το λεωφορειακό άξονα Πατρών - Θεσσαλονίκης, και επί πλέον έχει τακτική επικοινωνία με την Αμφισσα και τη Λαμία. Για τους ανωτέρω, προφανώς, λόγους υπήρχε ενδιαφέρον από πολλούς ν' αγοράσουν ένα οικόπεδο και να χτίσουν ένα σπίτι εκεί. Και υπάρχουν πολλά και πολύ ωραία σπίτια στο χωριό, καλοσχεδια-

☞ Συνέχεια στή σελίδα 6

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας σας προσκαλεί στον επόσιο χορό του Συλλόγου μας που θα γίνει την Παρασκευή 9 Φεβρουαρίου 1996 στο κέντρο «Δεν ήξερες. Δε ρώταγες», οδός Μεσογείων 358, Αγία Παρασκευή, Στάση Τόμπρα, τηλέφωνα 6525403, 6525850, με ώρα έναρξεως την 9.00 μ.μ.

Η συμμετοχή είναι 4.500 δρχ. κατ' άτομο, καλύπτει δε και πλήρες γεύμα (ορεκτικό, σαλάτα, τυριά, κύριο πιάτο, παγωτό) πλην ποτών.

Στην αρχή της εκδηλώσεως θα γίνει η απονομή των βραβείων κι' επαίνων που χορηγεί ο σύλλογός μας και χρηματοδοτεί η εταιρεία «ΜΟΣΧΟΛΙΟΣ ΧΗΜΙΚΑ Α.Ε.» για τα νέα Καστελλιώτικα, που διακρίθηκαν κατά τις Πανελλαδικές Εξετάσεις του 1995 στα Α.Ε.Ι. της χώρας.

Το πλούσιο πρόγραμμα του Κέντρου, η εκλεκτή κουζίνα, η άνετη αίθουσα και η Καστελλιώτικη συντροφιά, εγγυώνται μια πολύ ευχάριστη βραδιά. Σας περιμένουμε.

Για προσκλήσεις τηλεφωνείτε μέχρι το βράδυ της 5 Φεβρουαρίου στους:

Ευθ. Παπανικολάου τηλ. 6423.365
Αθαν. Γραμματικό τηλ. 7229.373
Ιωάν. Η. Κυριαζή τηλ. 6921.814
Βίκη Παπανικολάου - Καραγιώργου τηλ. 7511.257
Ευαγγελία Κυριαζή τηλ. 2794.197
Ευαγγ. Παπανικολάου τηλ. 9918.204
Ιωαν. Γ. Παπανικολάου τηλ. 5140.283.

Το Δ.Σ.

ΣΗΜ.: Παρακαλούμε κρατείστε την ημερομηνία, διότι δεν θα σταλούν ιδιαίτερες προσκλήσεις.

ΑΗ-ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΑΙ ΟΜΟΡΦΗ ΠΛΑΓΙΑ ΣΤΟ ΣΤΟΧΑΣΤΡΟ ΤΩΝ ΒΡΕΙΤΩΝ

Καθώς ανεβαίνει κανείς απ' τα Καστέλλια προς Καλοσκοπή, είναι σκόπιμο να μην γυρίζει το κεφάλι πίσω γιατί το θέαμα που θ' αντικρύσει είναι αποκρουστικό και προκαλεί σοκ. Η επιφανειακή εξορύξη του βωξίτη έχει κυριολεκτικά ξεκοιλιάσει την Γκιώνα και μεγάλες εκτάσεις φαίνονται σαν να έχει προηγηθεί τεράστια καταστροφή από βομβαρδισμό. Παντού κόκκινη σκόνη και πουθενά πράσινο φύλλο στην «βομβαρδισμένη περιοχή». Αυτή είναι η εικόνα για τους κτηνοτρόφους κι' όσους ανεβαίνουν στη στενή μέχρι το

Παλιοκαστέλλι. Αυτή ήταν και η εικόνα για πολλούς Καστελλιώτες μαζί που παρακολούθησαν πριν δύομισι χρόνια το 1ο Αναπτυξιακό Συνέδριο της Ομοσπονδίας Συλλόγων Β.Α. Παρνασσίδας, που έγινε στην Καλοσκοπή, το μπαλκόνι της Γκιώνας. Εικόνα για την οποία, δυστυχώς, δεν ανησυχήσαμε.

Βλέπαμε τη γειτονιά μας να καίγεται και δεν ανησυχήσαμε για το σπίτι μας.

Η συμπεριφορά μας αυτή, προφανώς, αποθάρσυνε τους Βωξίτες και ήταν όλα έτοιμα για τη μεγάλη εξορύξη της 15ης

Νοεμβρίου, που οι μπουλντόζες θα πρόβαλαν στην κορυφή του Αη Βασίλη. Η απόφαση ήταν οριστική και αμετάκλητη. Και δεν την άλλαξαν οι καλά τεκμηριωμένες θέσεις της Κοινότητας και οι παρακλήσεις για αναστολή των εργασιών και επανεξέταση του θέματος' δεν την άλλαξαν οι προειδοποιήσεις της κοινότητας για την απόφαση των κατοίκων ν' αντιδράσουν με κάθε νόμιμο μέσο και τρόπο για να αποφευχθεί η αποψίλωση της περιοχής αυτής' δεν την άλλαξαν οι υπομνήσεις της κοινότητας προς την εταιρεία ότι είχε δεσμευθεί να μην θίξει τα κεφαλάρια του χωριού και, άρα, είχε υποχρέωση να σεβασθεί την υπογραφή της' και φυσικά δεν θα την άλλαζαν τα τηλεγράφημα από το Σύλλογό μας και την Ομοσπονδία Συλλόγων Β.Α. Παρνασσίδας με διαμαρτυρίες για την επέκταση της επιφανειακής εξορύξεως στην πρόσοψη του χωριού, αλλά και εκφράσεις συμπαραστάσεως στο δίκαιο αγώνα των συγχωριανών μας.

Όμως την άλλαξε η φυσική παρουσία όλων των χωριανών μας ανεξαρτήτως στον Αη Βασίλη. Η μεταφορά έγινε με τρακτέρ, αγροτικά, ιδιωτικής χρήσεως επιβατηγά, μοτοσακιά, και ότι άλλο μέσον υπάρχει.

Όλο το χωριό είχε ανέβει στον Αη Βασίλη αποφασισμένο να μείνει εκεί όσο χρειάζεται και να μην αφήσει τους βωξίτες να καταστρέψουν την πρόσοψη του χωριού. Την επομένη ανέβηκε στον Αη Βασίλη και ο Περιφερειακός Δ) της Φωκίδας, ο οποίος με απόφασή του διέταξε προσωρινή παύση των εργασιών για επανεξέταση του θέματος. Και ο Αη Βασίλης γλίτωσε, ☞ Συνέχεια στή 4η σελίδα

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ ΑΠ' ΤΗΝ ΤΑΞΗ 49Α ΤΗΣ Σ.Σ.Ε.

Η Τάξη 1949Α της Στρατιωτικής Σχολής Ευελπίδων, πραγματοποίησε στις 5 και 6 Σεπτεμβρίου διήμερη εκδρομή στο Καρπενήσι. Κατά την επιστροφή τους προς Αθήνα, οι απόστρατοι πλέον στρατιωτικοί, με τις συζύγους των, επισκέφθηκαν και το χωριό μας, που είναι και χω

Ο πανάξιος Παπαχαράλαμπος εντυπωσιακός πάντοτε, ανέπεμψε δέηση υπέρ των Ενόπλων Δυνάμεων και της υγείας των παρειασχομένων και προθυμότητα τους ξενάγησε στους χώρους της εκκλησίας και γύρω απ' αυτή και τους εξήγησε τις δραστηριότητες της εκκλησίας.

Οι επισκέπτες στο ηρώ πεσόντων του χωριού μας.

ριό τριών συμμαθητών τους, για δύο περίπου ώρες. Τα Καστέλλια άρσαν πάρα πολύ για τα νερά, τα αραιά κι' όμορφα σπίτια, το πολύ πράσινο, αλλά και για τη φιλοξενία που προσέφεραν οι οικογένειες των συμμαθητών τους. Κυρίως όμως μεγάλη εντύπωση έκαμε η εκκλησία και ο περιβάλλον χώρος ο οποίος είναι ομολογουμένως άριστα συντηρημένος και πεντακάθαρος.

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας στέλνει σ' όλα τα μέλη του, στους απανταχού Καστελλιώτες και στους αναγνώστες της Εφημερίδας μας «ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ» τις πιο θερμές ευχές του για τις γιορτές και τον Καινούργιο Χρόνο.

ΓΑΜΟΙ

— Στις 30.9.95 έγιναν οι γάμοι της Δέσποινας Ι. Μακρή και του Μάρκ 'Ολιβερ Γκράμιμ στην Ι. Μητρόπολη Νέας Σμύρνης.

— Στις 25.11.95 έγιναν στη Λαμία οι γάμοι του Σπύρου Ταξ. Κουτρούμπα με τη Ζωή Γατή.

— Στις 3.12.95 έγιναν οι γάμοι του Αθαν. Χ. Κουτρούμπα με την Ντενίζ Μαυρομμάτη στην Παναγίτσα Φαλήρου.

— Στις 9.12.95 παντρεύτηκαν ο Νίκος Χ. Κουτρούμπα και η Γεωργία Πλατιά απ' τη Σουβάλα στην εκκλησία της Κοιμήσεως της Θεοτόκου Πολυδρόσου.

— Στις 9.12.95 παντρεύτηκαν ο Νίκος Ηλ. Λευκαδίτης και η Ματούλα Μαρσέλου, στην εκκλησία της Αγίας Μαρίας Ηλιούπολεως.

— Ο Νικολ. Ταταντζικίδης, εγγονός του Αθ. Ι. Χουλιάρα, και η Άννα Βαρσαμίδου, παντρεύτηκαν στη Θεσσαλονίκη.

Τα Κ.Ν. συγγαίρουν τους νεογόνους και τους εύχονται καλούς απογόνους.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

— Ο Διονύσιος Δεσποτόπουλος και η σύζυγός του Αικατερίνη κόρη του Αλεξ. Βλαχάκη και της Λεμονιάς, το γένος Νικ. Κ. Κόλλια απέκτησαν κόρη στις 7.10.1995.

— Η Ζωή Ι. Λιάπη - Μενεμένη απέκτησε δύο αγόρια.

— Ο Γιώργος Παν. Κυριαζής και η σύζυγός του Ντίνα απέκτησαν στις 16 Δεκεμβρίου 1995 κόρη.

— Ο Παναγιώτης Κarioφύλλας και η σύζυγός του Λουίζα το γένος Ευθυμίου Κ. Τσακάλου απέκτησαν γιο.

— Ο Γιώργος Ι. Κυριαζής και η σύζυγός του Δάφνη απέκτησαν κόρη.

Τα Κ.Ν. εύχονται να ζήσουν τα νεογέννητα.

ΘΑΝΑΤΟΙ

— Πέθανε στις 10 Οκτωβρίου 1995 και κηδεύτηκε στα Καστέλλια ο Αθανάσιος Γ. Μπάκας ετών 61.

— Πέθανε στις 24 Οκτωβρίου 1995 και κηδεύτηκε στη Λάρισα η Γεωργία Μπαντή το γένος Ιωάννου Α. Δούκα ετών 61.

— Πέθανε στις 23 Οκτωβρίου 1995 και κηδεύτηκε στα Κασ-

Η μητέρα Γιαννίτσα.
Η σύζυγος Έλλη Κιντή - Παπαδάκη.
Η κόρη Ιωάννα.
Οι αδελφοί Ιωάννης — Δέσποινα - Παναγιώτης.

ΑΥΤΟΙ
ΠΟΥ ΕΦΥΓΑΝ

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΗΛ. ΑΥΓΕΡΙΟΥ

Στις 2 Σεπτεμβρίου 1995 έφυγε από κοντά μας η Δέσποινα χήρα Ηλία Αυγερίου, το γένος Γεωργίου Βέλλιου. Γέννημα και θρέμμα του χωριού μας, έξω από ένα σύντομο διάστημα διαμονής της στην Λαμία, εδώ στα Κα-

στέλλια είδε το φως της ζωής, εδώ έμαθε τα πρώτα γράμματα, παντρεύτηκε, δούλεψε με τη γη μας, έκανε τα παιδιά της και τα καμάρωσε επιστήμονες, οικογενειάρχες και προκομμένους και απόλαυσε εγγόνια παιδιά του σχολείου και της επιστήμης.

Έξυπνη, άριστη μαθήτρια, δραστήρια και δημιουργική έλειψε μια διαδρομή εννιά δεκαετιών με τις αρχές της παραδοσιακής μας κοινωνίας.

★ ★ ★

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΚΟΤΣΙΚΗΣ

Δεν κατέχομαι από τον φόβο ότι η ανθρώπινη ζωή κάποτε σταματά!

Όμως αυτό τον θάνατο θα τον θρηνησούμε, γιατί ο Γιώρ-

γος Κοτσίκης δεν ήταν μονάχα ένας μεγάλος υπέροχος άνθρωπος, από τους σπάνιους, ένας δημιουργός, εμπνευστής, ηγετική μορφή στη ραφτάδικη οικογένεια που ήξερε να αγωνίζεται γι' αυτόν τον κλάδο και αγάπησε με όλη τη δύναμη της ψυχής του.

Αγωνιζόμενος σφυρηλατούσε την ενότητα απ' όποιο μετερίζι τάχθηκε να υπηρετήσει, είτε ως

συνεταιριστής ηγέτης είτε σαν συνδικαλιστική εξέχουσα παρουσία. Προικισμένος με σπάνια χαρίσματα και αρετές, που γνώριζε να καλλιεργεί και να πολλαπλασιάζει. Ήξερε να δίνει αγάπη και εμπιστοσύνη και να αγαπιέται. Δεν ήταν μονάχα ένας υποδειγματικός οικογενειάρχης, ένας πιστός και ευγενικός σύζυγος, ένας στοργικός πατέρας που είχε μέσα του τα συστατικά εκείνα για έναν κόσμο πιο ανθρώπινο για περισσότερη κοινωνική δικαιοσύνη.

Έδινε το αγωνιστικό του παρόν στις ανάγκες των καιρών όσες φορές κλήθηκε απ' τον ραφτάδικο κόσμο, που πάσχισε και αγωνίστηκε γι' αυτόν.

Το θλιβερό μαντάτο αγαπητέ πρόεδρε, ότι πια δεν θα αντικρύσουμε την μεγαλωσύνη σου, τον κρυστάλλινο διάφανο χαρακτήρα σου και την ανιδιοτελή παρουσία σου στην πρωτοπόρο αγωνιστική μας οικογένεια μας ήλθε σαν κεραυνός. Γύρω σου η σύζυγός σου, η κόρη σου, οι συγγενείς, οι φίλοι σου και παλαιοί συνάδελφοί σου ήλθαν στο σημείο να σου προσκλητήριο.

Από χθές η οικογένειά σου, έχασε έναν υπέροχο άνθρωπο μια μεγάλη ψυχή.

Η ραφτάδικη οικογένεια θα είναι πιο φτωχή από την προσωπικότητά σου.

Όμως θα ζης για πάντα ανάμεσα μας, στους τόπους δουλειάς στους αγώνες για τα προβλήματα μας για έναν κόσμο πιο ανθρώπινο.

Το Σωματείο Εμπορικών — Ραπτών Νικαίας — Κορ)λού, για την μεγάλη σου προσφορά και παρουσία σου στο συνεταιριστικό και συνδικαλιστικό μας κίνημα, σαν ελάχιστο φόρο τιμής καταθέτει ένα ολόλευκο στεφάνι από λουλούδια συμβολίζοντας την αγνότητά σου. Δι' εμού του ταπεινού φίλου, συναδέλφου και συνεργάτη σου, οι εν ενεργεία και παλαιόμαχοι της Κοκκινιάς — Κορυδαλλού, στη σύζυγό σου, την κόρη σου, και τους συγγενείς σου εκφράζει τα πιο ειληκρινή αισθήματα θλίψης και συμπάθειας.

Ας είναι το χόμα που θα σε σκεπάσει ελαφρύ και η μνήμη σου αιώνια.

ΧΡ. ΚΑΠΕΤΑΝΑΚΗΣ

Επίτιμος Πρόεδρος Σωματείου Εμπορικών - Ραπτών Νικαίας — Κορυδαλλού

*

Αγαπητέ φίλε που έφυγες,

Η απώλειά σου θαρύνει όλους όσους σε γνώρισαν, σε αγάπησαν, συνεργάστηκαν μαζί σου.

Το ήθος και η αρετή σου, το ψυχικό μεγαλείο και τα χαρίσματά σου θα μείνουν αναλλοίωτα στην μνήμη μας.

Οι δεσμοί φιλίας δεν καταρρίπτονται, θα συντροφεύεις όλους εμάς που μας τίμησες με την εν ζωή παρουσία σου.

ΚΩΝ)ΝΟΣ ΜΟΣΧΟΛΙΟΣ
Πρόεδρος Βιοτεχνικού Επιμελητηρίου Πειραιά.

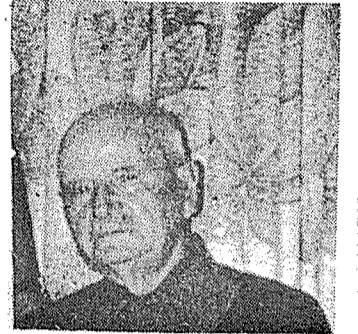
★ ★ ★

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Ι.
ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ο μπάριμπα - Διαζακοθανάσης ήταν ένα από τα πολλά παιδιά

του μακαρίτη Διαζακα, γνωστού και σ' αυτούς ακόμα που δεν τον γνώρισαν, για την καλοσύνη και το πολύ πνεύμα που διέθετε.

Όπως λοιπόν τον Διαζακα, το ίδιο και τον μπάριμπα - Διαζακοθανάση, οι χωριανοί μας θα τον θυμούνται επί πολλά χρόνια, και σε πολλά πράγματα θ' απο-

τελεί ένα καλό παράδειγμα για τους νεότερους.

Όταν για πρώτη φορά ο αρραβωνιαστικός της εκλεκτής εγγονής του Ελένης, καθηγητής σήμερα του Γεωπονικού Πανεπιστημίου, επισκέφθηκε το χωριό μας, ο παππούς του είπε: «Γεωπόνους έχουμε κι' εμείς στο χωριό. Όμως, εκείνο που δεν καταλαβαίνω είναι γιατί πήγες στην Αγγλία». Ο καθηγητής, χαριτολογώντας τον πληροφόρησε, πως πήγε για να μάθει πώς τα ταΐζουν τα πρόβατα, τις γίδες, τα γουρούνια και ο μπάριμπας αυθόρμητα παρατήρησε. Εγώ δεν πήγα στην Αγγλία, αλλά ξέρω να ταΐζω και κότες και γουρούνια και γίδες. Η απάντησή του έκανε εντύπωση στον καθηγητή και όπως μας πληροφόρησε ο συγχωριανός μας, καθηγητής επίσης του ίδιου πανεπιστημίου, Θύμιος Στοφόρος, από τότε ο νέος καθηγητής αναφέρει την παρατήρησή του παππού στους φοιτητές του.

Πέρα όμως από αυτό, πολλά ακόμη θα μπορούσαν να γραφτούν για το μπάριμπα - Διαζακοθανάση, που όλοι μας τον θυμάμαστε μέχρι τα 90 του χρόνια να κυκλοφορεί καθάλλα στο μολάρι του. Ακόμα κάτι που εντυπωσίασε όσους τον είδαμε ήταν με πόση αγάπη, τα δακρυσιμένα μάτια του πέρυσι το καλοκαίρι, κοιτούσαν τα εγγόνια της αδελφής του Βαρσάμω (γυναίκας του Χρίστου Σταματέλου, που πέθανε πριν από 60 χρόνια) που είχαν έλθει από την Αυστραλία.

Όσοι ζήσαμε από κοντά τον μπάριμπα τον Διαζακοθανάση γνωρίζουμε ότι, εκείνα που του χάρισαν την άριστη ψυχική, πνευματική και βιολογική υγεία μέχρι τη μέρα του θανάτου του στα βαθιά γεράματα των 98 χρόνων, ήταν τα σπάνια χαρίσματα που ο Θεός του είχε δωρίσει, όπως η πραότητα, η καλοσύνη, αλλά και η αγάπη του για τους ανθρώπους.

Ε. Ν. Π.

★ ★ ★

ΔΗΜ. Γ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

Στις 25 Νοεμβρίου 1995 η κοινωνία του χωριού μας έγινε φτωχότερη. Έφυγε από κοντά μας ένας ξεχωριστός Καστελλιώτης, ένας άρχοντας, ο Μηλιορδομήτσος.

Η παρουσία του κοσμούσε το περιβάλλον όπου και αν ευρίσκετο. Στο καφενείο, καθισμένος παρήμερα, ασυμβίβαστος, αυστη-

ρὸς και σοβαρὸς, μιλοῦσε σταρά-
τα, με περιεχόμενο και μόνον ὁ-
ταν ἡ ἀνάγκη το επέβαλε. Στὴν
εκκλησία, ὅταν ἦτο ἐπίτροπος,
τὴν διακονοῦσε με θαθὺ χριστια-

Κουωνικά

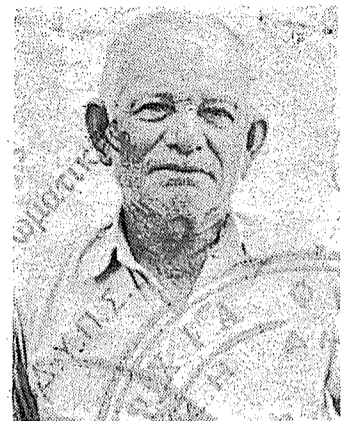
★★★

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ

— Πέθανε στὴν Ἀθήνα τὴν 11.
12.1995 και κηδεύτηκε στὴ γε-
νέτειρά του τα Καστέλλια, τὴν
επομένη 12.12.1995 ὁ δάσκαλος
Νικόλαος Γ. Παπαδάκης.

Τὸ νεκρὸ συνόδευσαν στο τε-
λευταίῳ του, τὸ παντοτινὸ και
χωρὶς γυρισμὸ ταξίδι, πλήθος
κόσμου και ὅλοι οἱ φίλοι και
συνάδελφοι τῶν σχολείων που υ-
πηρέτησε τόσο στὴν επαρχία
(Ἀμφισσα, Ιτέα) και ὅλης τῆς
πεδινῆς Παργασίδας, καθὼς και
τῶν συστεγαζομένων σχολείων
1ου και 4ου Μελισσίων Ἀττικής.

Μετὰ τὴ νεκρώσιμη ακολου-

νικὸ αἰσθημα, με θερμὴ και προ-
σήλωση στὸ ἱερουργημὰ του και
με θαθεῖα ἐπίγνωση τῆς χριστια-
νικῆς ἐπιταγῆς τοῦ «αγαπάτε ἀλ-
λήλους».

Εργατικὸς, ἠθικὸς, τίμιος, ει-
λικρινῆς, αξιοπρεπῆς, ἀσυμβί-
βαστος, ἐτσι τὸν ἐφτιαξαν οἱ δο-
κιμασίες στὴν ζωῆ που ἄρχισαν
ἀπὸ τὴν νεανικὴ του ηλικία.

Ορφανὸς ἀπὸ μικρὸς, προστά-
της τριῶν ἀνύπαντρων ἀδελφῶν,
μαζὶ με τὴν χαροκαμένη μῆνα
του, πρὸς τὴν ὁποία ἐτρεφε ἄ-
μετρη ἀγάπη και σεβασμὸ, δού-
λεψαν σκληρὰ και φρόντισαν τὴν
ἀποκατάστασή του με διαλεχ-
τοῦς Καστελλιώτες νοικοκυραί-
ους.

Ὁ Θεὸς του χάρισε γιὰ σύν-
τροφο τῆς ζωῆς τὴν Τασούλα,
τῆς ὁποίας ὁ ἠπιος και πρὸς
χαρακτήρας μποροῦσε να συμβι-
βασθεῖ και συμβιώσει με τὸν αυ-
στηρὸ και απαιτητικὸ Μηλιόρ-
δο. Στὴν συνέχεια τρεῖς θυγα-
τέρες του ἀπετέλεσαν τὸ κύριο
ἐνδιαφέρον τῆς ζωῆς του. Ἡ οἰ-
κογενειακὴ ἁρμονία βασισμένη
σε χριστιανικὲς ἀρχές και πει-
θαρχία ἔκανε τὶς κόρες του ἀ-
ξιόλογες στὸ μεγάλωμά τους και
στὴ δημιουργία ἰδικῶν τους οἰ-
κογενειῶν.

Πλήγημα σ' αὐτὴ τὴν χαροῦμη-
νη περίοδο τῆς ζωῆς του υπήρ-
ξε ὁ ἀδικοὸς χαμὸς τῆς μεγάλης
του ἀδυναμίας τῆς κόρης του
Γεωργίας.

Αναπλήρωση σ' αὐτὴ τὴν με-
γάλη πίκρα αποτελοῦσαν τὰ εγ-
γόνια του, ξεχωριστὴ δε χαρὰ
τὸν γέμιζε ὁ γάμος δυο ἐξ αυ-
τῶν. Εἶδαμε τὴν χαρὰ ζωγραφι-
σμένη στὸ ὀμορφο πρόσωπό του
να τονίζετὰ με ἕνα γλυκὸ χα-
μόγελο.

Οἱ χαρές αὐτές ἤλθαν ν' ἀπα-
λῶνουν και νὰ ἐπιδραβεῦσουν ἐ-
να ἀγῶνα ζωῆς.

Θὰ αποτελοῦσε παράλειψη ἀν
στὶς ἀρετές του ἀγαπημένου μας
Μήττου ὡς χριστιανὸ οἰκογενεῖ
ἄρχου — ἀδελφοῦ — συζύγου
— πατέρα, δὲν τόνιζα τὸν ἄκρα
το πατριωτισμὸ του. Τὴν Μεγά-
λη Ἐβδομάδα του κατοχικοῦ 19
43 σ' ἕνα προσκλητήριό Ἐθνικῆς
Ἀντιστάσεως δασκάλων του χω-
ριοῦ μας ἐδήλωσε ἐνεργὸ ἐνόπλο
συμμετοχῆ, παρὰ τὸ βῆρος τῆς
πολυμελοῦς του θυληκῆς οἰκογε-
νείας.

Πλήρης ἡμερῶν ἀντιμετώπι-
σε τὴν ἀσθένειά του με στωϊκό-
τητα και καρτερία, πρὶν φύγει
δε, ἀφήσε τὶς ευχές του μεγάλῳ
καρδὰ στους ἀπογόνους.

Ἄς εἶναι ελαφρὸ τὸ χῶμα τῆς
Καστελλιώτικῆς γῆς που τὸν
δέχθηκε.

ΑΘ. Π. Π.

θία τὸν νεκρὸ ἀπομαίρετῆσε με
λίγα λόγια ἀλλὰ γεμάτα πόνου ὁ
θεὸς του Νίκος Ράπτης.

Ἀκόμη ὁ συν)χος συνἀδελφός
του και Δ)ντής του στο 3ο Δη-
μοτικὸ σχολεῖο Ιτέας κ. Δημή-
τριος Κουρκιάς διὰβασε ψήφι-
σμα του Συλλόγου διδασκάλων
και του Συλλόγου γονέων και κη-
δεμόνων του ὡς ἀνω σχολεῖο.

Στὴ συνέχεια ὁ Δ)ντής του
1ου 12)θέσιου Δημοτικοῦ Σχο-
λείου Μελισσίων ἀποχαιρέτησε
τὸν νεκρὸ με τὰ εξής:

Ἀγαπημένε μας Νίκο,

Βαρὺς κλῆρος μου ἔλαχε και
φτωχεῖα και ἄδεια τὴ φαρέτρα
μου τῶν λόγων λογιᾶξω. Δύσκο-
λο να ανταποκριθῶ τὸ νοῦ. Ὁ-
μως, φίλε μας ἀγαπημένε, τὸ
καθῆκον εἶναι ἀρετὴ και ὅλων μας
το ANTIO το στερνὸ πρέπει να
σου ἀπευθύνω. Τὴν ἀδυναμία
μου Νίκο, συγχώρεσε. Μὴ μου
κακιώσεις γιὰ χάρη τελευταία
στο ζητώ.

Ἡ ἀγάπη γιὰ σένα, Νίκο, ἦταν
πάντα περίσσια και δε χώραγε
σε λέξεις. Πῶς μποροῦμε σήμε-
ρα ὅλοι εμεῖς που σ' ἀγαπήσαμε
και σ' ἀγαποῦμε να σ' ἀποχαιρε-
τήσουμε; Πὼ να θροῦμε λόγια
να σου πούμε και να μὴ σε πονέ-
σουμε;

Σήμερα εἶναι ἡ τελευταία και
μοιραία σου ἐπιστροφὴ στὸν τόπο
που γεννήθηκες και ἀνδρώθηκες.
Στὸν τόπο που ἀγάπησες πολὺ.
Στὴ γῆ που τὴν περπατήσες και
τὴν πότισες με τὴν τιμότητα και
τὴν ἀξιοσύνη σου. Δε σε κρα-
τοῦσαν και δε σε ξελόγιαζαν ἐ-
σένα τὰ θῆλυτρα τῆς ξενιτιάς
ὅσο μεγάλα να τὰν. Εἰσὺ ἦσουν
παιδὶ τῆς Γκιώνας και τῶν ὀμορ-
φῶν τῆς.

Τώρα πια ἡρῆες και μόνιμα
σ' αὐτὴν θα μείνεις. Ἡ ψυχὴ σου

θα ἀναπαύεται και δε θα πονᾷ
καθὼς θα τὴ δροσίξει, θα τὴ
συντροφεῖ και θα τὴ μυρῶνει
τ' ἀγέρι τῆς ἀγαπημένης σου
πατρικῆς γῆς.

Εἰδὼ ἕμμαθες τὰ πρῶτα σου
γράμματα και γνώρισες τὶς πρῶ-
τες ἀξίες τῆς ζωῆς. Ἀπὸ δὴ κί-
νησες να σκαρφωλοῦσες τὰ σκα-
λοπάτια τῆς γνώσης και τῆς
μόρφωσης. Καὶ καταξιώθηκες,
Νίκο, σ' ὅλων ὄσων σε γνώρι-
σαν τὴ συνείδηση και τὴν καρ-
διά. Γιατί εἶχες καρδιά μεγάλη
και συνείδηση ὁ ἴδιος. Ἀσίσταση
ἡ θῆλησή σου γιὰ πρόσο και
μάθηση και στὸ λειτουργημὰ
σου ἦθελες πάντα να διακρίνε-
σαι και τὸ πετύχαινες.

Μαζευτήκαμε, ἀγαπημένε
μας, ὅλοι εμεῖς οἱ συγγενεῖς σου
οἱ φίλοι σου, οἱ συνἀδελφοὶ σου
και ὅσοι δε μπόρεσαν να γῶναι
τόυτη τὴ στιγμὴ μαζὶ μας, τῶ-
ρα, εἶναι παρόντες. Ἡ ψυχὴ τους
ἡ σκέψῆ τους εἶναι μαζὶ μας και
μαζὶ σου.

Εἶναι ἐδῶ, Νίκο, νοερά ὅλοι
οἱ συνἀδελφοὶ και τὸ Δ.Σ. του
Συλλόγου μας, που μέλος του ἀ-
πὸ τὰ πιο ἀξία σε μαχητικότη-
τα και αγωνιστικότητα ἦσουν
ὡς χθές και με τὸ στόμα μου
και τὴν εκπροσώπησή μου κι αὐ-
τὸ εἰ ἀποχαιρετοῦν και τὴν ὑ-
στατη τιμὴ σου ἀπονέμουν.

Παρόντες, νοερά, εἶναι και οἱ
μαθητές σου. Οἱ εκατοντάδες μα-
θητές σου. Τους χάρισε γνώση,
ἀγάπη, ζεστασιά, αξιοπρέπεια
και περηφάνεια. Τους ἔμαθες τί
εἶν' τὸ σωστὸ και δίκαιο και
λεύτερα να συλλογούνται.

Μέσα ἀπ' αὐτές τὶς μεγάλες
και ἀναλλοίωτες ἀξίες θα συνε-
χίζεις στὶς ψυχές τους να ζεῖς
και να υπάρχεις.

Μισθεῖς σήμερα γιὰ τόπους
ἀλλοτινοῦς κι αἰώνιους. Μας φεῖ
γεις γρήγορα, αὐτὸ εἶναι τὸ μὴ
νο μας παράπονο. Ὁ θάνατος σε
πέτυχε πρόωρα και ὑπόουλα, σε
χτύπησε. Ἀντρίκεια δὲν πάλαι-
ψε μαζὶ σου, τι ἀλλιῶς θα τὸν
νικούσες!

Φεύγεις κι ἀφήνεις πίσω στὴ
ζωῆ τὴν τρυφερὴ σου Ἰωάννα
και τὴν Ἑλλῆ που τόσο πιστά
και ἀφοσιωμένα δίπλα σου στά-
θηκε ἀνταποδίδοντας τὴ δικὴ
σου ἀγάπη κι ἀφοσίωση.

Κοιμήσου ἡσυχος, ἡ θύμησή
σου θα τὶς συντροφεῖ. Ἀναπά-
φου, τὴν Ἰωάννα σου θα τὴ σκε-
πάζει ἡ φροντίδα, ἡ στοργὴ κι
ἀγάπη τῆς μητέρας τῆς, ὅπως
εσὺ τόσο ἐπίμονα τὸ ζητούσες.

Φεύγεις και ἀφήνεις ὅλους ε-
μάς που σε γνωρίσαμε και πολὺ
σε ἀγαπήσαμε, γιὰτὶ περισσότε-
ρη ἀπ' τοῦ κορμιοῦ σου τὴ λε-
βεντιά, εἶχες τὴν ψυχικὴ σου

Σὲ διέκρινε, Νίκο, ἡ σοβαρό-
τητα, ἡ ἀγάπη γιὰ τὸν κόσμο, ἡ
ευσυνειδησία, ἡ εἰλικρίνεια, ἡ
αφτιασίδωτη συμπεριφορά, ἡ λε-
πτὴ αἴσθηση τῆς ζωῆς. Κάθε
σου κίνηση ἀνάδυε ἀνθρωπιὰ
και καλοσύνη.

Εργαστήκαμε χρόνια μαζὶ και
στ' ἀργαστῆρι του σχολεῖοῦ μας
σμιλέψαμε τῶν μαθητῶν μας τὸ
νου και τὴν ψυχὴ και με τὴν
ἴδια σμίλη δώσαμε μορφή και
χρῶμα στὴ ζωῆ μας και θεμε-
λιώσαμε φιλία εἰλικρινὴ και ἀρ-
ρηκτη. Ἐτσι σήμερα που μας

φεύγεις νιώθουμε πὼς ἀνοίγεις
κι ἀφήνεις ἕνα μεγάλο και δυσ-
ἀναπλήρωτο κενό.

Θὰ μας λείψεις ἀγαπημένε
μας, και θὰ μας λείψεις πάντα.
Ὅμως εμεῖς σε βεβαιώνουμε
πὼς θα ζεῖς μέσα στὴν ψυχὴ
μας και ἡ θύμησή μας ζωντανὸ
κι ἀνέγγιχτο θα σε φυλάει, θα
ζῆς πάντα στὴν καρδιά μας και
θα γῶναι ἡ μνήμη σου παντοῦνη
κι αἰώνια κι ἀθάνατος θα μείνεις.

Ἄς εἶναι ελαφρὸ τὸ χῶμα που
θα σε σκεπάζει.

ΒΑΣΙΛ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Δ)ντής 1ου 12)θέσιου Δημ.
Σχολεῖου Μελισσίων

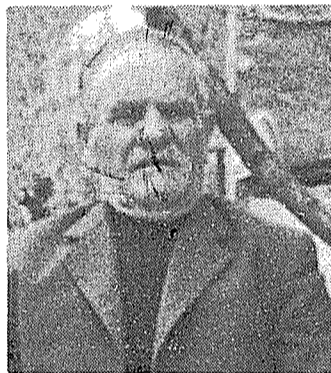
★★★

ΠΑΝΟΥΡΓΙΑΣ ΜΠΙΑΚΑΣ

Ἀλησμόνητε Πανουργιά.

Ὁ θάνατός σου μας συγκλόνι-
σε στὴν κυριαλέξια ὅλους μας.

Ὁ Πανάγαθος Θεὸς ἔκρινε, να
σταματήσει τὸ μαρτύριο τοῦ πό-
νου και τῆς ταλαιπωρίας τῆς νό-
σου. Καὶ ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ
ἀνοῖξε, «ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος,
οὐ λύπη, οὐ στεναγμὸς, ἀλλὰ
ζωῆ ἀτελεύτητος». Ἀσυμβίβα-
στος στὴν ἰδέα τῆς φθορᾶς και
τοῦ θανάτου φώλιασε στα κατὰ-
βαθα τῆς ψυχῆς σου ἡ πίκρα και
ἡ θλίψη γιὰ τὸν ἀπροσδόκητο,
πρόσφατο χαμὸ τῆς ἀφοσιωμέ-
νης συζύγου σου. Στὸ κρεβάτι
τοῦ πόνου σου συμπαράσταθηκαν
τὰ ἀξιέπαινα παιδιὰ σου, τὰ εγ-

γόνια σου και τὰ δισέγγονα, τὰ
ὁποία εἶχες τὴν τύχη να χα-
ρεῖς.

Στὰ 91 χρόνια σου ἐφυγες ἀ-
πὸ τὸ μάταιο τοῦτο κόσμο ἡσυ-
χα και ἀθόρυβα, ὅπως ἀθόρυβη
υπῆρξε και ὀλόκληρη ἡ ζωὴ
σου, ἀλλὰ και πολὺ δημιουργι-
κὴ γιὰ σένα, και γιὰ τὴν ἀγα-
πημένη σου οἰκογένεια. Ἀκλόνη-
τος και εὐθυενῆς πορευτῆρες
λεβέντικα και τιμημένα τὸν προ-
καθορισμένο ἀπὸ τὸν Ἴφιστο
κύκλο τῆς ζωῆς σου.

Ἦσουν ἀνθρώπος τίμιος, φι-
λότιμος, πρὸς και πάντα γελα-
στός. Ἡ καρδιά σου πλημμυρι-
σμένη ἀπὸ ἀγάπη, ἀξιοπρέπεια
και προσφορά. Ὡς επαγγελματί-
ας, ὑποδηματοποιός, που ἐργά-
στηκες πολλὰ χρόνια στὴν Κα-
λοσκοπή, ἦσουν ἐντιμος, σωστός
και εἰλικρινής, στὶς συναλλαγές
σου με τοὺς συναθρώπους σου.
Ὁ ἀδαμάντινος χαρακτήρας σου
εἶχε ἀποσπάσει τὸ σεβασμὸ και
τὴν ἀπεριόριστη ἐκτίμηση ὅλων
τῶν κατοίκων τῆς μικρῆς κοινω-
νίας του χωριοῦ μας. Εἶχες ἀ-
ποδείξει με τὸν εὐγενικό σου
τρόπο ὅτι σε τούτον τὸν κόσμο,
ὅπου τὰ πάντα εἶναι ἐμπορεύσι-
μα, ὅτι ἐξακολουθούν να υπάρ-
χουν ἀξίες.

Διαβαίοντας ἀπὸ τὰ φιλόξε-
να Καστέλλια οἱ πόρτες του ἀρ-
χοντικοῦ σου ἦταν διάπλατα ἀ-
νοιχτές. Ἡ καλοσύνη σου, και ἡ

ἀνυπόκριτη ἀγάπη σου, μας ὑ-
ποχρέωσαν. Ἰπῆρξες δίκαιος, κα-
λοκάγαθος και συμπονετικός. Ὁ
θάνατός σου ἀφήσε δυσαναπλή-
ρωτο κενὸ στὴν οἰκογένειά σου,
στὸ πένθος τῆς ὁποίας συμμετέ-
χουμε με θλίψη και ὀδύνη εὐ-
χόμενοι τὴν ἐξ ὕψους παρηγο-
ρία.

Στὸ μακρυνὸ ταξίδι σου σε συ-
νοδεῖ ἡ ἀγάπη μας και προ-
σευχόμαστε τὸ χῶμα τῆς Κά-
στελλιώτικῆς γῆς που σκεπάζει
τὸ σεπτὸ σκῆνωμά σου να εἶναι
ελαφρὸ.

Ἀιωνία ἡ μνήμη σου ἀλησμό-
νητε Πανουργιά.

ΦΑΝΗΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΣΤΙΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

— Ἡ Μάρω Ι. Γαλάνη, ἀριστοῦ-
χος τῆς Ἑλληνογαλλικῆς Σχο-
λῆς Πειραιῶς «JEANNE D'
ARC» πέτυχε στὴ Φιλοσοφικὴ
Σχολὴ του Πανεπιστημίου Ἀθη-
νῶν.

— Ἡ Κουτσουπάκη Ἐλένη, ἐγ-
γονὴ του Δημ. Πρισοῦλου πέτυ-
χε στὴ Σχολὴ Μηχ(γ)ων Μηχ(γ)-
κων του Πανεπιστημίου Πάτρας.

— Ὁ Σκουνητῆς Δημήτριος του
Λεωνίδα, ἐγγονὸς τῆς Πηνελό-
πης Μάρη (το γένος Π. Μοσ-
χολιού) πέτυχε στὸ τμήμα Ὁργα-
νώσεως και Δ)σεως ἐπιχειρήσε-
ων του Πανεπιστημίου του Πει-
ραιῶ.

— Ὁ Κων)νος Κανελλιῆς ἐγ-
γονὸς τῆς Γιαννούλας Ἀλεξοπού-
λου - Σταματέλου πέτυχε στὸ
Τμήμα Ἱστορίας Ἀρχαιολογίας
του Παν)μιου Κρήτης.

— Ὁ Παναγ. Εὐστ. Γιαννόπου-
λος πέτυχε στὴ Σχολὴ Αστυνο-
μίας.

— Ὁ Γεωργ. Ἠλ. Κορομπίλης
πέτυχε στὴ Σχολὴ Αστυνομίας.

— Ὁ Εὐάγγ. Ι. Παναγιωτάρης,
ἐγγονὸς τῆς Ταξ. Δερμάνη, πέτυ-
χε στὸ Τμήμα Λογιστικῆς ΤΕΙ
Πειραιῶ.

Τὰ Κ.Ν. συγχαίρουν τὰ νέα
παιδιὰ και τοὺς εὐχονται Καλὴ
πρόοδο.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

— Τὴν ἀγαπητὴ μας ἐγγονὴ
Ἐλένη Ματθαίου Κουτσουπάκη,
επιτυχούσα στὸ Πανεπιστήμιο
Πατρῶν, τμήμα Μηχανολόγων -
Μηχανικῶν, συγχαίρομεν ἐγκαρ-
δίως.

ΝΕΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

— Ὁ ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΘΑΝ. ΓΡΑΜ-
ΜΑΤΙΚΟΣ πήρε τὸ πτυχίο Οἰ-
κονομικοῦ Πανεπιστημίου Ἀθη-
νῶν, τμήμα Ὁργάνωσης - Διοί-
κησης Ἐπιχειρήσεων - Μαρκε-
τικῆς και συνεχίζει στὴν Ἀγγλία,
UNIVERSITY OF HULL γιὰ
μεταπτυχιακά, MASTER OF
BUSSINES ADMINISRA-
TION (MBA).

Τὰ Κ.Ν. συγχαίρουν κι εὐχόν
ται περαιτέρω πρόοδο.

ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΙΚΑ ΕΓΦΘΑ

Ἰπῆρχε ἕνας χωριανὸς μας
που σπάνια τὸν ζητούσε κανεὶς
με τὸ ἐπιθετὸ του. Ὅλοι τὸν ξε-
Συνέχεια σὴ 4η σελίδα

Κουινικά

Συνέχεια από σελ. 3
ραμε Μπουρχαντώνη. Και επειδή ήταν αγαπητός σ' όλους τους Καστελλιώτες, τόσο για την επαγγελματική του συμπεριφορά, αλλά και για το όμορφο κι' αυθόρμητο χιούμορ που είχε, θα αφιερώσω την εύθυμη πλευρά στην μνήμη του, με ένα από τα πολλά όμορφα που έλεγε.

Πριν δέκα χρόνια είχε πάει στο Βέλγιο καλεσμένος από τα κουινικά του. Έμεινε είκοσι μέρες εκεί, κι' όταν γύρισε συναντήθηκε στο καφενείο με τον φίλο του, αλλά και συνεργάτη (οργανοπαίκτης και οι δύο) Αλέκο Προβιά.

— Βρε Αντώνη καλωσόρισες πώς τα πέρασες;

Οπότε εκείνος πήρε ύφος ξεγυρισμένου που προσπαθώντας να θυμηθεί ποιόν έχει απέναντί του του είπε:

— Εσύ θα πρέπει να είσαι απ' τους Προβιαίους.

...ΚΑΙ ΣΟΒΑΡΑ

Του ΘΑΝΑΣΗ ΣΤΑΜΑΤΕΛΟΥ

Όταν κάποιος συγχωριανός μας αρρωστήσει και μεταφερθεί σε Νοσοκομείο, συνήθως νιώθει πλάι του την παρουσία μόνο συγγενών και ορισμένων στενών φίλων. Θα ήθελα να κάνω μια πρόταση γι' αυτό το θέμα, πιστεύοντας πως θα βρεί ανταπόκριση απ' όλους τους Καστελλιώτες.

Υπήρξαν κατά καιρούς και υπάρχουν και σήμερα περιπτώσεις όπου οι συγγενείς προκειμένου για τον άρρωστο άνθρωπό τους ξετινάζονται στην κυριολεξία οικονομικά, όταν μάλιστα χρειάζεται και μεταφορά στο εξωτερικό. Θάλεγα λοιπόν να γίνει ένα ταμείο αρωγής με μπροστάρη τον Πρόεδρο του Συλλόγου Καστελλιωτών και συνεργάτες άλλα μέλη του Συλλόγου, όπου ο καθένας θάχει την δικιά του αποστολή, ένας εκ των οποίων θα φτάνει στο κρεβάτι του αρρώστου και ανάλογα με την περίπτωση θα κάνει χρήση του ταμείου. Έστω κι' αν ο ασθενής, δεν έχει οικονομική ανάγκη σίγουρα θα δεχθεί με ευλάβεια ένα πακέτο με γλυκά και ένα μπουκέτο λουλούδια που θα προέρχονταν απ' όλους τους Καστελλιώτες.

Έκδοση

«ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ»

Προεδρευτικός Σύλλογος
«ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ»

B. Βουλγαροκτόνου 36
Αθήνα — Τ.Τ. 114 72
Τηλ. 64.23.365

Υπεύθυνος Εκδόσεως

ΕΥΘΥΜΙΟΣ Π. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

B. Βουλγαροκτόνου 36
Αθήνα — Τηλ. 64.23.365

**ΟΠΤΙΚΑ
ΣΤΑΜΑΤΕΛΟΣ**
ΒΟΥΛΗΣ 12, ΤΗΛ. 3227122
ΑΘΗΝΑ 10562

ΔΙΑΚΕΚΡΙΜΕΝΟΙ ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΕΣ

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΚΟΤΣΙΚΗΣ

Στη στήλη «Πνευματική Επαρχία» της Εφημερίδας «Πνευματικές Σελίδες» (Μάιος — Ιούνιος 1995) αναφέρονται και τα ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ με κρίσεις για το έργο διακεκριμένου συγχωριανού μας του **Ευάγγελου Π. Κοτσίκη**, που δημοσιεύτηκε πρόσφατα. Πρόκειται για ογκώδες πόνημα σε δύο τόμους που αναφέρονται στην «Οργάνωση και Διοίκηση της Εκπαίδευσης» (Εκδόσεις «ΕΛΛΗΝ», Αθήνα, σελ. 416) και «Επαγγελματική Εκπαίδευση και Κατάρτιση» (Εκδόσεις «ΕΛΛΗΝ», Αθήνα, σελ. 484), για τα οποία αναφέρονται επι λέξη:

ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ ΠΑΡΝΑΣ-ΣΙΔΑΣ: Έργο ζωής γύρω από την οργάνωση, Διοίκηση και κατάρτιση της Επαγγελματικής Εκπαίδευσης θα μπορούσαν να χαρακτηριστούν οι δύο συναφείς τόμοι που εξέδωσε ο καθηγητής Βαγγέλης Κοτσίκης.

Μέσα στις 900 σελίδες των τόμων αυτών με τις εκατοντάδες των διδασκαλικών

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ

Η Αεροπορική Ακαδημία Ελλάδος (Α.Α.Κ.Ε.) σε ειδική τελετή που έγινε στη μεγάλη αίθουσα συνεδριάσεων της ανεκήρυξε ως μέλος της του Υποπτεράρχου ε.α. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΝ Κ. ΠΑΠΑΔΑΚΗΝ** κατόπιν ομοφώνου αποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου της.

Τον φίλο πτεράρχο κ. Παπαδάκη, ο οποίος μετά από μία λαμπρή σταδιοδρομία στην Πολεμική μας Αεροπορία την οποία υπηρέτησε με αξιοσύνη, ευσυνειδησία και αφοσίωση στο καθήκον, αναπτύσσει ακούρατος δραστηριότητες και σε άλλους τομείς της πνευματικής, πολιτικής και κοινωνικής μας ζωής, συγχαίρουμε εγκάρδιως για την τιμητική αυτή διάκριση και του ευχόμαστε κούραγιο και δύναμη για να τύχει και άλλων τέτοιων αναγνωρίσεων, όπως του αξίζει.

Κ. ΓΚΛΕΤΣΟΣ

Δικηγόρος τ. Νομάρχης

ΑΗ ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΑΙ ΟΜΟΡΦΗ ΠΛΑΓΙΑ ΣΤΟ ΣΤΟΧΑΣΤΡΟ ΤΩΝ ΒΩΕΙΤΩΝ

Συνέχεια από την σελ. 1

προς το παρόν τουλάχιστον. Ίσως να γλίτωσε για μεγαλύτερο διάστημα, ίσως και για πάντα, μια και ο περιφερειακός Δ) ντής Φωκίδας κ. Αγγελάκης φαίνεται πως κατάλαβε το θέμα και θέλει να δοθηθεί, αλλά και διότι όλοι οι κάτοικοι του χωριού φαίνονται αποφασισμένοι να το προστατεύσουν αντί πάσης θυσίας.

Θ.Κ.

πηγών αντλείται και οδηγείται από τη διεθνή και ελληνική γνώση και προσωπική εμπειρία με επιστημονική οργάνωση η δευτεροβάθμια εκπαίδευση της νιότης σ' ολόκληρο το φάσμα της βιοποικτικής της ζωής.

Τα Κ.Ν. χαίρουν για το δημοσίευμα και συγχαίρουν τον εκλεκτό συμπολίτη μας για το σπουδαίο, πράγματι, έργο του.

ΓΙΩΡΓΗΣ ΧΑΛΑΤΣΑΣ

Η εφημερίδα «Πνευματικές Σελίδες» (Ιούλιος - Αύγουστος 1995) αφιερώνει ολόκληρο διστηλό της στήλης «απόψεις» σε κρίσεις που έχουν γίνει για την έκδοσή της. Τα Κ.Ν. με μεγάλη ικανοποίηση και χαρά δημοσιεύουν δειγματοληπτικά μερικώς από τις κρίσεις, όπως:

Κ. Ν. ΚΑΛΛΙΑΝΟΣ:

«...Συνεχίστε τοιύτη την ενλογημένη προσπάθεια, η οποία, μάλιστα, έχει κι ένα ακόμη προνόμιο: ότι δηλ. κρατά, μέσα σε τούτο τον καταγυρισμό, την αξιοπρέπεια και το ήθος, που αμυδρίζει στον κάθε πνευματικό άνθρωπο...».

ΛΟΥΚΑΣ Κ. ΚΑΡΑΓΑΤΣΟΣ: «...Απ' τα κορυφαία λογοτεχνικά περιοδικά, που υπάρχουν στη χώρα μας».

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ: «...Δεν είναι απλά μια «Επιθεώρηση Γραμμάτων και Τεχνών». Είναι ένα ξεχωριστό λογοτεχνικό έντυπο, που μέσα από τις σελίδες του αναδύεται ένας δυναμικός λόγος ποιητών, πεζογράφων, ανθρωπιστών, φιλοσοφικών και κοινωνικών αναζητήσεων, που προβληματίζει, συγκινεί και κέρια που λυτρώνει. Είναι μια εφημερίδα που μπορεί και πρέπει να μείνει στην ιστορία των λογοτεχνικών εντύπων και μαζί μ' αυτή και το εκλεκτό επιτελείο της...».

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΡΑΝΤΩΝΗΣ: «... Πραγματικά αξιόλογη επιθεώρηση».

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΡΤΕΡ: «...Με την ποιοτική και σοβαρή τους ύλη, έχουν την εκτίμηση όλων μας».

ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ ΛΑΜΠΡΙΝΑΚΟΣ: «...Εξαιρετική εφημερίδα, όπου η ποιότητα ξεπηδά από κάθε σελίδα της κάθε κείμενο, κάθε λέξη της».

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΛΑΣΚΑΡΗ: «...Νοιώθω πραγματική ικανοποίηση κάθε φορά, όταν μέσα στις πραγματικά αξιόλογες και αγαπημένες «Πν. Σελ.» έχω τη χαρά να ανατρέχω, στον δικό σας λόγο. Εκεί βρίσκω τον εκλεκτό λογοτέχνη, τον δάσκαλο, τον άνθρωπο, ότι καλύτερο διαθέτουν τα ελληνικά μας Γράμματα...».

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΦΑΛΛΗΣ:

Ο δάσκαλος που θυμάμαι...

Με αφορμή την αξιέπαινη πρωτοβουλία του Συλλόγου μας να τιμήσει τη μνήμη των Δασκάλων που πέρασαν από το Δημοτικό Σχολείο Καστελλίων, έρχονται στη σκέψη μου μερικές εικόνες που με κάνουν να χαίρομαι και να συγκινούμαι.

Ποιοί και πόσοι από όλους εκείνους που κατά τον ένα ή τον άλλο τρόπο πέρασαν από την πορεία της ζωής μου διδάσκοντάς με έμειναν στη συνείδησή μου ως ΔΑΣΚΑΛΟΙ; Πολλοί άνθρωποι, ξεκινώντας από τους γονείς μου, που μου έδιδαν τις πρώτες συλλαβές και τα πρώτα θήματα, έβαλαν σιγά - σιγά από ένα πετραδάκι στο οικοδόμημα της μόρφωσης. Ένα οικοδόμημα, που χτίζεται συνεχώς και τελειώνει όταν συμπληρώνεται ο κύκλος της ζωής... Διδασκόμαστε, λοιπόν, αδιάκοπα από την πρώτη στιγμή που ατενίζουμε τον κόσμο στον κόρφο της μάνας μέχρι και την στιγμή που τα μάτια μας σφαλίζουν οριστικά την επαφή μας με τον κόσμο αυτό.

Συστηματικά, κοπιαστικά, γράφεται η γνώση στο κατάλευκο χαρτί της φυσικής μας δυνατότητας. Τελείως παρθένο - γόνιμο αλλά ακαλλιέργητο - το πεδίο της γνώσης. Τραχύς, ακατέργαστος, και πρωτόγονος ο χώρος του πνεύματος και της ψυχής προσφέρεται για μια πειθαρχημένη και προγραμματισμένη λειανση. Αυτή την τόσο σοβαρή και υπεύθυνη εργασία καλείται να επιτελέσει ο ΔΑΣΚΑΛΟΣ.

Ίσως η εξειδίκευση και οι ανάγκες της εξελισσόμενης κοινωνίας να μετέ-

τρεψαν την μητέρα, τους γονείς, τους εμπείρους γέροντες, τους ιερείς και λάτρεις του Θεού, σε επαγγελματίες Δασκάλους. Αυτοί, πλέον, αναλαμβάνουν να διδάξουν, να εκπαιδεύσουν και να διαπλάσουν το νέο άτομο που τους εμπιστεύομαστε.

Ο Δάσκαλος είχε πάντα τη μορφή της τάξης, της πειθαρχίας και της εργασίας. Η άναρχη στην έμφυτη παιδική ελευθερία μας ζωή, οργανώνεται και προσαρμόζεται από τον Δάσκαλο. Περιορισμοί, αρνήσεις, υποχρεώσεις, κόπος.

Οι πρώτες μνήμες του Δασκάλου ταυτίζονται με τα πρώτα θήματα προσανατολισμού μας στη λεωφόρο της κοινωνίας. Αυτός μας πήρε από την αγκαλιά - καταφύγιο της μάνας και κρατώντας μας από το χέρι, μας έμπασε στην πολύβοη, πολύκοσμη και άγνωστη μέχρι τότε λεωφόρο της γνώσης. Γνώση που αποκτάται με εργασία και κόπο μας έδιδε ο Δάσκαλος. Σιγά - σιγά και συστηματικά, συλλαβίζοντας, αρχίσαμε να γράφουμε και να διαβάζουμε, αρχίσαμε να καταλαβαίνουμε τον κόσμο γύρω μας και να επικοινωνούμε.

Ο φορέας της μεθόδου, ο οδηγός της επικοινωνίας ή τον πάντα ο Δάσκαλος. Αυτὸν θυμάμαι και συγκινούμαι, όταν αναλογίζομαι το φως που μου απεκάλυψε. Το φως που σκόρπισε το σκοτάδι του φόβου από την άγνοια και την προκατάληψη. Αυτὸν τον ΔΑΣΚΑΛΟ θέλω πάντα να θυμάμαι και αυτὸν τιμῶ ως ευεργέτη και πρότυπο της ζωής μου.

ΝΙΚΟΣ ΚΑΤΣΟΥΡΗΣ

ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ ΜΕΤΑ ΡΙΓΑΝΕΩΣ

Αφού βρωμίσαμε για τα καλά πόλεις, παραλίες και θάλασσες, σειρά έχουν τώρα τα χωριά της ενδοχώρας, τα βουνά και τα λαγκάδια. τα τρεχούμενα νερά.

Τίποτα να μη μείνει καθαρό, τίποτα αμόλυπτο. Έχετε γειά ψηλά βουνά και σεις ψηλές ραχούλες. Θα σας

φάει η βρωμιά θα σας αφανίσει η ασχήμια. Κάθε ραχούλα και χωματερή, κάθε

**ΤΟΥ
Ι. Α. ΜΑΚΡΗ**

λακούλα και καβούζα. Υπερβολές; Καλά, δεν σας έχει συμβεί να μαζεύτε ρίγανη σε «απάτητες» υ ποτίθεται, βουνοπλαγιές και να σας πεδικλώσουν τα σκουπίδια;

Πρωταθλητής στον επαίσχυντον αυτὸν αγώνα, μαίτρ της καταστροφής και της ρύπανσης η κυρία Εταιρία, Σταρ Ελλάς της Ασκήμιας και πρόταγος των επιφύσιν ασελγούντων. Νονός (της ημέρας) το ελληνικό κράτος. Κατακαμμένη Ρούμελη, τί σου 'μελε να πάθεις...

«ADIOS AMIGOS» Γράφει η κομψή, πράγματι, πινακίδα στην έξοδο γειτο-

Συνέχεια στή σελίδα 6

Πριν αρχίσω την εισήγησή μου που αφορά το θέμα: «Η ελεγχόμενη Κινηγερτική Περιοχή στο Χώρο της Β.Α. Παρνασσίδας και τα θετικά ή αρνητικά στοιχεία τα οποία θα προκύψουν από την υλοποίησή της», θέλω πρώτος να ευχαριστήσω το Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας Συλλόγων Β.Α. Παρνασσίδας, για την

ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΑΘΑΝ. ΜΥΡΜΙΡΗ

Στο 3ο Συνέδριο της Ομοσπονδίας Συλλόγων Β.Α. Παρνασσίδας, που έγινε στη Σουβάλα τον Αύγουστο του 1995
Θέμα της εισηγήσεως: «Η Ελεγχόμενη Κινηγερτική Ζώνη», τα θετικά και τ' αρνητικά της.

τιμή που μου έκανε να με επιλέξει ως εισηγητή του α

νωτέρω θέματος στο παρόν 3ο Αναπτυξιακό Συνέδριο που πραγματοποιείται σήμερα, καθώς επίσης να ευχαριστήσω, τον Πρόεδρο και το Κοινοτικό Συμβούλιο της Φιλοξενόσης Κοινότητας Πολυδρόσου.

θάλασσες. Ολοκληρώνουν την απεργήωση της ορεινής γης.

Από την αναπτυξιακή προσπάθεια που γίνεται εδώ και 40 περίπου χρόνια στο χώρο αυτό, για τον οποίο το Δημόσιο εδαπάνησε πολλές εκατοντάδες εκατομμυρίων δρχ., έχει αποδειχθεί στην πράξη, πως κανένα αισθητό ή σημαντικό αποτέλεσμα δεν είναι δυνατό να επιτευχθεί με τη σημερινή συνεχιζόμενη δυστυχώς παραδοσιακή δομή της γης και με τον σημερινό τρόπο χρησιμοποίησης αυτής και των πόρων της, χωρίς πορηρούμενη αλλαγή. Χωρίς αναδιάρθρωση της γης. Χωρίς τη δημιουργία μονάδων γης, οικονομικού μεγέθους. Χωρίς την εισαγωγή νέας τεχνολογίας. Χωρίς την εισαγωγή νεωτερισμών. Χωρίς θεσμικές αλλαγές.

ΓΕΝΙΚΑ

Το χάος και η σύγχυση, που δημιουργεί η παραδοσιακή χρήση της γης και των φυσικών πόρων στον ορεινό χώρο, αποτελεί ανεπρόβλητο εμπόδιο σε κάθε προσπάθεια αναπτύξεως και εκσυγχρονισμού της οικονομίας του μεγαλύτερου αυτού σε έκταση τμήματος της επικρατείας.

Η σύγχυση αυτή ενισχύεται ακόμη περισσότερο από την παντελή άγνοια των ποσοτικών και ποιοτικών δεδομένων και των δυνατοτήτων του τεραστίου υπεργείου και

ΕΓΚΕΛΑΔΟΣ

Ανάστατη και πάλι η χώρα μας από τις καταστροφικές συνέπειες των σεισμών. Κοζάνη, Αίγιο και ποιός ξέρει σε ποιο άλλο μέρος θα γκρεμιστούν κτίρια και το χειρότερο απ' όλα θα υπάρξει ο κίνδυνος να θρηνησουμε θύματα.

Πρόσφατη ήταν η καταστροφή της Καλαμάτας και αξέχαστο το φαινόμενο που αντικρύσαμε στην περιοχή των Αλκυονίδων. Μόλις ξεχνιόμαστε από την υπόγεια μαγιά του Εγκέλαδου και καθήσυχάζουμε την ανησυχία μας, ότι... μακριά από μας... γά-

μογενείς περιοχές, αλλά τα σημάδια αυτά δεν ανταποκρίνονται ΠΑΝΤΑ και σε μια σεισμική εκδήλωση. Με άλλα λόγια παθαίνει κάπου - κάπου ταχυκαρδία ο Εγκέλαδος, αλλά η ταχυκαρδία αυτή που καταγράφουμε δεν συνεπάγεται κατ' ανάγκη και την... έκσπαση του θυμού του, ώστε να γίνει σεισμός! Ποιός ξέρει πού είναι η αλήθεια;

Άσχετα, όμως, με την πραγματικά σωτήρια ανακάλυψη -αν επικυρωθεί διεθνώς- της προγνώσεως, η οποία θα μας σώσει κυρίως από ανθρώπινα θύματα, υπάρχει ένας τομέας που είναι από όλους αναμφισβήτητος. Ο τομέας που δεν επιδέχεται έρευνα ή αναμονή, είναι η επίγεια δόμηση σεισμογενών περιοχών και η εκπαίδευση του κοινού σε περίπτωση εκδηλώσεως σεισμού. Η δόμηση σε ζώνες που γνωρίζουμε την ιστορία τους σε σχέση με την μορφολογία του υπεδάφους πρέπει να είναι ειδικά ενισχυμένη. Δεν αντέχει ένας κανονικός - κοινός οικοδομικός σκελετός στις δονήσεις ενός σεισμού. Για να σημειωθούν οι ελάχιστες δυνατότες ζημιές, η οικοδομή πρέπει να κατασκευαστεί ειδικά για τον σκοπό αυτό. Αυτό το ΠΡΕΠΕΙ συνεπάγεται ΚΟΣΤΟΣ και εδώ... χαλάει η συν-

ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ ΑΣ. ΜΑΚΡΗ

σου και μας ξαναθυμάται ο υπονομευτής των θεμελίων της Γης! Έχουμε μπερδευτεί, οι μη ειδικοί από τις διαμάχες μεταξύ των Σεισμολόγων. Είναι —επί τέλους— δυνατή η πρόγνωση των σεισμών ή τα μισόλογα των ερευνητών είναι απλώς λόγια, για να δικαιολογείται η ύπαρξη και κυρίως η χρηματοδότηση της έρευνας; Αν κάποιος γνωρίζει ότι εντός ορισμένων χρονικών ορίων θα γίνει σε κάποια περιοχή της χώρας δόνηση και ακόμη περισσότερο προϋπολογίζει την έντασή της, γιατί εξακολουθούμε να συζητάμε το θέμα ΜΕΤΑ τα γεγονότα; Σκοπιμότητες κρύβονται, επιστημονικοί ανταγωνισμοί μεταξύ Πανεπιστημιακών εδρών επαληθεύονται ή μεγάλες απάτες με το περιβλήμα της επιστημονικής παραπληροφόρου τον κόσμο;

Η Σεισμολογία και η Γεωτεκτονική είναι Γεωλογική επιστήμη μελέτης της δομής του υπεδάφους. Το υπέδαφος δεν είναι ούτε ομοιογενές από πλευράς συστάσεως, ούτε συνεχές — συμπαγές. Υπόγειες μάζες μετακινούνται. Η μετακίνηση αυτή έχει άμεση σχέση με τα υπόγεια κενά - ρήγματα, τα οποία η επιστήμη του υπεδάφους καλείται να εντοπίσει και να χαρτογραφήσει. Αν υποθέσουμε ότι γνωρίζουμε τις χαράδρες και τις ασταθείς μάζες που εκτείνονται στα έγκατα της Γης, αυτό σημαίνει ότι έχουμε εντοπίσει τις ζώνες στην επιφάνεια που θα κινδύνευαν από κάποια μετατόπιση. Ο χάρτης των σεισμογενών περιοχών μας δίνει την πρώτη εικόνα των πιθανών στόχων του Εγκέλαδου. Μια υπόγεια όμως καταρρήμνηση δεν φαίνεται να γνωρίζουμε με σαφήνεια ΠΟΤΕ ΘΑ ΓΙΝΕΙ.

Εκεί ακριβώς βρίσκεται και το επίκεντρο της επιστημονικής διαμάχης. Λέγεται ότι προειδοποιητικά σήματα μπορεί να παίρνουμε από τις επικίνδυνες - σει-

ποιδ είναι το «δια ταύτα» της υποθέσεως με τον Εγκέλαδο; Αρκετή πληροφόρηση και παραπληροφόρηση είχαμε. Αρκετοί κύριοι, οι λεγόμενοι... «επί τόπου», φιγουράρησαν με την παρουσία τους και τις βαρύνουσες δηλώσεις τους. Αρκετό «μελό» έπαιξαν οι τηλεοπτικοί σταθμοί γραπώνοντας την... είδηση που θα τους ανέβαζε την τηλεθέαση. Αρκετό καιρό παίζουν στο... παραΒΑΝ της επιστήμης οι Σεισμολόγοι. Έρθε η ώρα αφ' ενός μεν να μπει το σύνθημα της πρόγνωσης στις σωστές του διαστάσεις, εκείνες που η Φυσικομαθηματική επιστήμη σαφώς με την ακριβεία της των αριθμών καθορίζει, και να πάψει ο κόσμος να ζη σε φαντασιώσεις... Από την άλλη μεριά η απαγόρευση δόμησης ή η ειδική αντισεισμική δόμηση σε όσες περιοχές γνωρίζουμε το ιστορικό του υπεδάφους τους ΠΡΕΠΕΙ να γίνει ΠΡΑΞΗ και ΝΟΜΟΣ του κράτους. Και τέλος ο πληθυσμός αντί να εκστασιάζεται από τα αποτελέσματα του Εγκέλαδου να ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΕΙ από μικρή ηλικία πως να περιμένει και να ξεφεύγει από τον υποχθόνιο τρομοκράτη. Αν δεν ξέρουμε το ΠΟΤΕ ως γνωρίζουμε —τουλάχιστον— το ΠΩΣ θα οργανώσουμε την... αντιτρομοκρατική άμυνα εναντίον του Εγκέλαδου.

υπογείου φυσικού πλούτου της απεράντων αυτής περιοχής.

Η άγνοια αυτή σε συνδυασμό και με την αδιαφορία για μια συστηματική έρευνα και μελέτη των πλουτοπαραγωγικών πόρων —ανανεώσιμων και μη— και κατά συνέπεια δεν είναι άξιος εκδηλώσεως οιοδήποτε ιδιωτικού ή Κρατικού ενδιαφέροντος.

Η χαώδης αυτή κατάσταση επιτείνεται ακόμη περισσότερο από την ανασφάλεια της εγγείου ιδιοκτησίας, —ελείψει κτηματολογίου Δασών και Δασικών γαιών που καταλαμβάνουν τα 8)10 περίπου τον ορεινό χώρο, — η οποία οδηγεί σε παράνομες καταλήψεις γαιών, εκχερσώσεις, εμπρησμούς δασών, αλλαγές χρήσεως της γης, συνεχείς αλλοιώσεις του τοπίου, αφανισμό της βλάστησεως που υποβοηθούν τις καταστροφικές δυνάμεις διαβρώσεως, οι οποίες αχαιλνότες πλέον κατατρώγουν και παρασέρνουν την γόνιμη γη προς τις πεδιάδες και τις

ΠΕΤΑΧΤΑ

* Με ευκαιρία τις πρόσφατες τραγικές εκδηλώσεις του Εγκέλαδου, ο οποίος εκτίπησε και στην περιοχή της Φωκίδας, κάνω αναπόφευκτα μερικές ανήσυχες σκέψεις:

Πόσο σωστά έχουν κτισθεί τα σπίτια του χωριού, ώστε να ανταποκρίνονται στις αντισεισμικές προδιαγραφές; Τουλάχιστον τα νέα κτίσματα, η καινούργια μας εκκλησιά, θα μπορούσαν ν' αντέξουν σε κάποια συμβατικά μέτρια ή αναμενόμενη σε ένταση δόνηση. Τώρα πια ξέρουμε —λίγο πολύ— τις περιοχές των υπογείων ρηγμάτων και τις τεκτονικές ανακατατάξεις στα έγκατα της γης. Έχουν —άραγε— οι συμπατριώτες μας υποψιαστεί, ώστε να χτίζουν και ανάλογα;

Οι τοπικοί άρχοντες και ο τόσο άξιος Παπα - Χαράλαμπος, ως κάνουν κάποια έρευνα, και όποιον χρειαστεί ως παρέμβουν. Ο Θεός να μας φυλάει από τις καταστροφές της φύσης, αλλά... συν Αθηνά και χείρα κίνει!

* Κάθε πέρσι και καλύτερα! Έτσι φαίνεται ότι πάνε τα πράγματα στον τομέα της αξιοποίησης του χωριού, ως κέντρον ικανού να προσφέρει τα στοιχειώδη σε κάποιον που θα ήθελε να μείνει μερικές μέρες. Όσο και να θέλουμε να ενισχύσουμε συναισθηματικά τον αέρα που αναπνέουμε στην πατρίδα γη παρ' όλο που τις μνημες και τα αγαπημένα πρόσωπα κάτι λείπει. Λείπει εκείνο που κάνει τους επισκέπτες να προτιμήσουν το κέντρο που εντυγχώς ανοίξει στην κεντρική αυτηγία Μπράλου - Γραβιάς ή τα εστιατόρια και τα ζαχαροπλαστεία του Πολυδρόσου.

Μετά τη δόση του ηλίου και εκτός από το καφεδάκι ή ένα ουζάκι «ξεροσφόρι» οι επιλογές για κάτι περισσότερο, για κάποια ποικιλία, στα καφεενία του χωριού είναι ανύπαρκτες. Κουβεντούλα σε οικείο και φιλικό περιβάλλον ναι, αλλά μονότονη «αα κομοιριά» βρε αδελφέ! Πώς θα γίνει να προσφέρουμε το κάτι περισσότερο που προσφέρουν οι άλλοι στους οποίους καταφεύγουμε δεν χρειάζεται πολλή σκέψη αρκεί να αναρωτηθούμε τι μας στέλνει εκεί και δεν μένουμε στο χωριό μας. Ας ανοίξουμε, επι τέλους, τα μάτια μας και ας συγχρονιστούμε εάν θέλουμε να τραβήξουμε αλλά και να κρατήσουμε τον κόσμο μας!

Σ.Σ.: Σίγουρα και το κέντρο των Αφών Κάντζου είναι πολύ καλό και τα Ζαχαροπλαστεία κι Εστιατόρια της Πολυδρόσου υψηλής στάθμης. Όμως θ' αδικούσαμε τα Καστέλλια αν δεν σημειώναμε πως υπάρχουν κι' εκεί κάτι νέο και καλό. Είναι η «Καλύδα» του Στ. Γιαννόπουλου. Παρέχει πολύ καλές υπηρεσίες σε λογικές τιμές.

N. ΚΑΤΣΟΥΡΗΣ

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗ ΦΩΚΙΔΑ

● Ο Νομάρχης Φωκίδας κ. Απόστολος Καραχάλιος επισκέφθηκε στις 17.10.95 την Κοινότητα Ελαίας και τον οικισμό Αγ. Σπυριδώνα Καλιθέας, στις 20.10.95 την Κοινότητα Αμυγδαλιάς, στις 12.9.95 τις Κοινότητες Σκλήθρου, Οινόχωριου, Αποστολιά και Καστελλίων, στις 15.9.95 τις Κοινότητες Λιλαίας, Μαριολάτας και Γραβιάς, στις 21.9.95 τις Κοινότητες Μαλαμάτων και Μανάγουλης, στις 22.9.95 τις Κοινότητες Ευπαλίου και Καστρακίου,

στις 26.9.95 την Κοινότητα Τρικόρφου, στις 30.10.95 την Κοινότητα Αγίων Πάντων, στις 4.10.95 την Κοινότητα Μοναστηρακίου, στις 6.10.95 την Κοινότητα Ερατεινής, στις 9.10.95 την Κοινότητα Καλλιθέας και τον οικισμό της Αγ. Νικόλαο, στις 11.10.95 τις Κοινότητες Πανόρμου και Τολοφώνος, στις 17.11.95 την Κοινότητα Χρυσού, στις 11.11.95 τις Κοινότητες Μαραθιά και Σεργούλας.

Στις επισκέψεις αυτές ο κ. Νομάρχης συζήτησε με τα Κοινοτικά Συμβούλια και κατοίκους των Κοινοτήτων τα τοπικά προβλήματα και ανέπτυξε τους στόχους της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης για την ανάπτυξη της Φωκίδας. Στις κοινότητες της σεισμόπληκτης περιοχής συζήτησε τα προβλήματα που προκάλεσε ο σεισμός της 15.6.95 και τους τρόπους αντιμετώπισής τους. Για τα προβλήματα των σεισμοπαθών ο κ. Νομάρχης πήρε μέρος σε σύσκεψη που έγινε στο ΥΠΕΧΩΔΕ με τον Υπουργό κ. Λαλιώτη, τον Ανα

πληρωτή Υπουργό κ. Γεγονά και τον Υφυπουργό κ. Τσακλίδη.

● Τη Σχολική χρονιά που μας πέρασε η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Φωκίδας, σε συνεργασία με το τμήμα Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, προκύρηξε και πραγματοποιήθηκε διαγωνισμός με θέμα «Αγαπώ την καθαριότητα - φροντίζω και ομορφαίνω το σχολείο μου»

Στις 25.10.1995 στις 12 το μεσημέρι στο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Αμφισσας ο Νομάρχης Φωκίδας κ. Απόστολος Καραχάλιος έδωσε τα βραβεία στα Γυμνάσια και Λύκεια του Νομού που διακρίθηκαν.

Τα σχολεία που διακρίθηκαν είναι:

1. Γυμνάσιο - Λύκειο Γαλαξιδίου, (1ο Βραβείο).
2. Γυμνάσιο Δεσφίνας.
3. Γυμνάσιο και Λυκειακές Τάξεις Ερατεινής.
4. Γυμνάσιο Ιτέας.
5. Γυμνάσιο Πολυδρόσου.
6. Τ.Ε.Λ. Αμφισσας.

ΧΡΗΜΑΤΑ ΜΑΣ ΕΣΤΕΙΛΑΝ

Όνομα	Δρχ.
Παναγιώτης Θ. Μπάσιος, Αθήνα, στη μνήμη της γιαγιάς του Δέσποινας Αυγερίου	50.000
Βασιλική Μαρία, Πειραιά	5.000
Ευθυμ. Ν. Σταθόπουλος, Αθήνα	1.000
Ιωάννης Α. Μακρής, Αθήνα	5.000
Πηνελόπη Μάρη, Πειραιά	5.000
Σπυριδούλα Μάρη - Σκουνητή, Πειραιά	5.000
Μαρία Ρωτούς, Πειραιά	5.000
Μερσίνα Μαντουδάου, Πειραιά	5.000
Γιάννης Γαλάνης, Πειραιά	5.000
Ταξιάρχης Λυκαυγέρης, Πειραιά	3.000
Ασημάκης Κοτσαμπός, Αυστραλία	5.000
Λουκάς Δούκας, Λαμία	5.000
Ανώνυμος, Θεσσαλία	30.000
Νικ. Γουλέας, Αθήνα	10.000
Κων) γος Ν. Μοσχολός εις μνήμην Γεωργ. Α. Κοτσίκη, Πειραιά	20.000
Δημ. Κ. Χαλατσάς, Αθήνα	5.000
Ευθυμία Λαλά, Πετρούπολη	10.000
Στέλλα Χισκάκη, Αθήνα	5.000
Κατίνα Π. Πέτρου, Καστέλλια	5.000
Τάκης Ι. Γουλιάμος, Γραβιά	2.000
Αθαν. Χ. Σταματέλος, Καστέλλια	2.000
Ηλίας Ν. Λευκαδίτης, Καστέλλια	5.000
Αθαν. Ι. Γραμματικός, Αθήνα	5.000
Γεωργ. Κουσουρής, Πάτρα	5.000
Γ. Μπασιούνης, Αθήνα	2.500
Δημ. Π. Μπάκας, Καστέλλια	5.000

Χριστούγεννα

Ένα σπλήαιο ταπεινό, φτωχικό και ξεχασμένο σ' ένα ερημικό μέρος κάποιος απόμακρης Βηθλεέμ, στέλνει στον κόσμο ολόκληρο μηνύματα ανθρωπιάς και σωτηρίας.

Στους καταδεχτικούς του κόλπους ένας Θεός γίνεται άνθρωπος κι ο άνθρωπος Θεός.

Μια φεγγόβολη ανατολή ροδίζει στο ειδωλολατρικό στερέωμα. Πέφτουν και χάνονται τα ξόανα των ποικιλώνυμων Θεοτήτων.

Ένας κόσμος παλιός ξεφτίζει, αποσυντίθεται. Κι ένας νέος λαμπρός, πανώριος κόσμος οικοδομείται.

Θεμέλιό του είναι η πανανθρώπινη αγάπη και η καθολική δικαιοσύνη. Βάσεις στερεές, απροσπέλαστες, γεφές κι απέραντες. Γι' αυτό και η οικοδομή έγινε τρανή και μεγάλη. Το καινούργιο παλάτι, που αρχίζει απ' τη γη και ακουμπά στον Θεό την αγκαλιά, είναι η Χριστιανοσύνη.

Χτίστηκε μια Δεκεμβριώτικη νύχτα. Μια νύχτα σαν

κι αυτή τη φειτινή που γεννήθηκε ο Χριστός μας. Χριστούγεννα, ξανάκιμα του παλιωμένου κόσμου, σαν φως και δύναμη ψυχής και νου σας νιώθω εντός (μου!

Βερίτης
ΜΑΡΙΑ ΚΥΡΙΑΖΗ

Λάβαμε:
— Ενχές προς όλους τους Καστελλιώτες απ' το θορυβώδη τη Φωκίδα κ. Φ. Αρβανίτη για ατομική και οικογενειακή υγεία κι ευτυχία κατά το 1996.

— Μήνυμα του Βουλευτή Φωκίδας, πρώην Υπουργού κ. Νίκου Αν. Γκελεστάθη προς το λαό της Φωκίδας με ευχές προς όλους για τα Χριστούγεννα και τις γιορτές του δωδεκαήμερου, ανάληψη της πολιτικής καταστάσεως της χώρας μας, και πρόταση για λύση του προβλήματος.

— Ενχές για ατομική και οικογενειακή υγεία κι ευτυχία κατά το 1996, από τον Πρόεδρο κ. Δημ. Τζιβάρα και το Δ.Σ. του Συμβουλίου Περιοχής της 4ης Γεωγραφικής Ενότητας.

— Ενχές για προσωπική και οικογενειακή ευτυχία απ' τον συγχωριανό μας κ. Ταξιάρχη Λυκαυγέρη.

Τα Κ.Ν. ευχαριστούν αντενχόμενα υγεία, ευτυχία, ειρήνη σ' όλο τον κόσμο.

Απλά ερωτήματα

☞ Συνέχεια από την σελ. 1

σμένα καινούργια και άνετα ή διατηρητέα αρχοντικά, για τα οποία οι ιδιοκτήτες τους έχουν δαπανήσει πολλά χρήματα.

Το πρώτο, συνεπώς, απλό ερώτημα που τίθεται είναι το εξής: Με την εμφάνιση της μπουλντόζας στον Αγ Βασίλη, στο Κεφαλάρι του χωριού, οι τιμές των οικοπέδων και των σπιτιών θα κατακυλλήσουν στο ναδίρ. Ποιός θ' αποζημιώσει τους ιδιοκτήτες τους για την μεγάλη αυτή ζημιά; Δεν θα πρέπει η ζημιά αυτή ν' αποτελέσει μέρος της υποχρεώσεως που έχει η εταιρία για αποκατάσταση του περιβάλλοντος και να βαρύνει την εταιρία;

Σ' ό,τι αφορά την αποκατάσταση του περιβάλλοντος υπάρχουν κι εκεί σοβαρά ερωτήματα. Και πρώτα απ' όλα η έκταση που παίρνει η επιφανειακή εξόρυξη για την περιοχή μας. Για πολλά χρόνια παρακολούθημα επεκτάσεις της επιφανειακής εξόρυξης σε νέα κοιτάσματα και σπάνια ακούμε για υποχρέωση της εταιρίας ν' αποκαταστήσει τις ζημιές που έχει προξενήσει. Μήπως είναι καιρός για την πολιτεία να πάρει κάποια μέτρα και να μην επιτρέψει επέκταση των μεταλλείων σε νέες εκτάσεις, αν δεν προηγηθεί αποκατάσταση σε παλαιότερες;

Για την ουσία της αποκατάστασης του περιβάλλοντος τα στοιχεία που έχουν υποπέσει στην αντίληψή μας, από δημοσιεύματα που παλαιότερα η εταιρία μας έστειλε, αλλά και από παρουσιάσεις στα συνέδρια της Ομοσπονδίας Συλλόγων Β.Α. Παρνασσίδας, μελούν για σπορά και φύτευση σε εμφανή από τις οδικές αρτηρίες σημεία και περιορισμένη έκταση, πάνω σε στρώμα εδάφους 20-30 εκατοστών. Όμως είναι γνωστό ότι έχουν αποψιλωθεί μεγάλες εκτάσεις θαυμάσιων δασών ελάτης. Αν καταλαβαίνω καλά τα Ελληνικά, η λέξη αποκατάσταση σημαίνει δημιουργία παρόμοιου δάσους. Φυσικά επειδή η ανάπτυξη του ελατοδάσους παίρνει πάνω από εκατό χρόνια ως περιόρισουμε την έννοια της αποκατάστασης του περιβάλλοντος στη δημιουργία συνθηκών που να επιτρέπουν την ανάπτυξη δάσους ελάτης μετά από 100 χρόνια. Μετά τ' ανωτέρω το τελευταίο ερώτημα προς τους τεχνικούς της εταιρίας αλλά και του Δασαρχείου είναι: Σε πόση έκταση της Φωκίδας έχει γίνει αποψίλωση ελατοδάσους και σε πόση η αποκατάσταση που έγινε έχει δημιουργήσει συνθήκες ώστε να μπορεί ν' αναπτυχθεί ελατοδάσος;

Θ. ΚΟΛΙΩΤΑΣ

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΕΘΕΛΟΝΤΕΣ

Το θέμα της απόκτησης στέγης απ' το Σύλλογο έχει κατ' επανάληψη απασχολήσει τη Γενική Συνέλευση και τα Δ.Σ. του Συλλόγου. Όλοι θεωρούν σοβαρό θέμα και του δίνουν προτεραιότητα. Όμως αρχούμε να σε προσωρινές λύσεις, σε προσφορές.

Το σημερινό συμβούλιο θέλει να προωθήσει το θέμα και προς τούτο χρειάζεται σοβαρή συμπαράσταση από ένα αριθμό μελών. Μ' άλλα λόγια, χρειάζεται μερικούς ακόμα «μπροστάρηδες».

Όσοι μπορείτε και θέλετε να βοηθήσετε παρακαλούμε τηλεφωνήστε στους:

- Ευθ. Παπανικολάου τηλ. 64.23.365
- Αθ. Γραμματικό τηλ. 72.29.373
- Ιωαν. Η. Κυριαζή τηλ. 69.21.814.

Το Δ.Σ.

ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ ΜΕΤΑ ΡΙΓΑΝΕΩΣ

☞ Συνέχεια από την σελ. 4
νικού μας χωριού. Στην αρχή ξεκαρδίζεσαι στα γέλια. Ύστερα μελαγχολείς. AMI GOS! Σ' ένα χωριουδάκι στην καρδιά της Ρούμελης. Πρόκειται άραγε, για εκλεπτισμένο σαρκασμό ή για απερίγραπτη ξεφτίλα;

«Καλώς ορίσατε στα ωραία μας Καστέλλια!» Προσφωνεί συχνά από την Ωραία Πύλη τους ξένους μας ο καλός μας ο παπάς. Ποιά ωραία Καστέλλια πάτερ Χα-

ράλαμπε; Τα πάλα ποτέ; Δεν βλέπεις που κοντεύουμε να πνιγούμε στο σκουπίδι; Δεν κάνεις καλύτερα κανέναν αγιασμό, καμιά λιτανεία για να ξορκιστεί το κακό, όπως τότε τον παλιό καλό καιρό, με την ακρίδα; Ίσως ενδιαφερθεί και η Κοινότητα κάπως περισσότερο. Ενδιαφέρεται δεν λέω, αλλά... «καλός ο αγιασμός (για τα ποτικία), αλλά πάρτε και καμιά φάκα...» Ο νοών, νοήτω.

ΑΛΛΑΓΕΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ Ή ΝΕΕΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ

Παρακαλούμε μην παραλείπετε να μας στέλνετε οποιαδήποτε αλλαγή στη διεύθυνσή σας (οδός, αριθμός, Τ.Κ., πόλη, αριθμός τηλεφώνου), για τη συμπλήρωση του μητρώου μας. Μην παραλείπετε να μας στέλνετε το ονοματεπώνυμο και διεύθυνση συγγενών σας, γειτόνων, ή φίλων του χωριού μας που ενδιαφέρονται για το χωριό και δεν παίρνουν την εφημερίδα μας.

Ευχαριστούμε.
Το Δ.Σ. του Συλλόγου